

§ 6. Zaleca się organizacjom spółdzielczym i społecznym odpowiednie zastosowanie przepisów uchwały w podległych jednostkach organizacyjnych.

§ 7. Traci moc uchwała nr 57 Rady Ministrów z dnia 30 marca 1979 r. w sprawie podwyższenia najniższych wy-

nagrodzeń pracownikom zatrudnionym w zakładach pracy (Monitor Polski Nr 10, poz. 62).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

149

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 listopada 1979 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej“.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 listopada 1974 r. w sprawie uznania „Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej“ za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 41, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej“. Tekst statutu zostanie ogłoszony w odrębnym wydawnictwie.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lutego 1975 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej“ (Monitor Polski Nr 7, poz. 39).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

150

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 listopada 1979 r.

w sprawie zasad kierowania do zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321, z 1975 r. Nr 45, poz. 232, z 1976 r. Nr 40, poz. 235 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43) oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudnienia inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów, zwanych dalej „zakładami“, mogą być kierowane osoby zaliczone do jednej z grup inwalidów, które ze względu na stan zdrowia lub warunki środowiskowe nie kwalifikują się do podjęcia przygotowania zawodowego w zakładach pracy lub w szkołach zawodowych przeznaczonych dla osób zdrowych.

2. Do zakładów przyjmowani są inwalidzi nie posiadający zawodu lub wymagający zmiany zawodu ze względu na stan zdrowia, a także inwalidzi, którzy chcą podnieść swoje kwalifikacje zawodowe.

§ 2. 1. Inwalidzi ubiegający się o przyjęcie do zakładów powinni spełniać następujące warunki:

- 1) wiek od 15 do 25 lat dla kandydatów do zakładów prowadzących szkoły zawodowe oraz do 40 lat dla kandydatów do zakładów prowadzących kursy i szkoły przysposobienia zawodowego,
- 2) sprawność fizyczna i umysłowa rokująca ukończenie odpowiedniego przygotowania zawodowego i podjęcie pracy w wyuczonym zawodzie,
- 3) wykształcenie wymagane do przyjęcia do określonego rodzaju szkoły, a do zakładu prowadzącego kursy — ukończonych co najmniej 6 klas szkoły podstawowej.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach do zakładu może być przyjęty inwalida, który przekroczył wiek określony w ust. 1 pkt 1.

3. Pierwszeństwo przyjęcia do zakładów przysługuje inwalidom wojskowym (wojennym) oraz inwalidom z powodu wypadków przy pracy lub chorób zawodowych.

§ 3. 1. Inwalida ubiegający się o przyjęcie do zakładu składa w zespole opieki zdrowotnej właściwym dla miejsca zamieszkania: